

Čís. 1432.

Zbavení svéprávnosti (cís. nařízení ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Nelze zbavit svéprávnosti na základě návrhu, jenž byl podán osobou, sešvakřenou ve třetím stupni.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1922, R I 36/22.)

K návrhu neteře svého manžela byla Anna P-ová zbavena svéprávností pro duševní slabost prvním soudem úplně, odporovým soudem částečně. Nejvyšší soud zrušil usnesení nižších soudů a odmítl návrh na zbavení svéprávnosti.

Důvody:

Dle § 26 cís. nařízení ze dne 28. června 1916 čís. 207 ř. zák. mohou činiti návrh na zbavení svéprávnosti manžel, příbuzní a sešvakření v linii vzestupné i sestupné a v linii pobočné příbuzní do 4. stupně příbuzenství, sešvakření pouze do 2. stupně švakrovství. Návrh, by Anna P-ová byla zbavena svéprávnosti, učinila Kateřina H-ová, která jest neteří zesnulého manžela Anny P-ové, Antonína P-a. Jest dcerou bratra Ant. P-a, Václava P-a a byla tudíž s manželem Anny P-ové příbuzna ve třetím stupni příbuzenství, neboť bylo třeba tří porodů, by příbuzenství toto bylo zprostředkováno. S jeho manželkou Annou P-ovou jest sešvakřena ve třetím stupni a nebyla tudíž oprávněna, podati návrh, by táž byla zbavena svéprávnosti, tím méně pak oprávněna podati stížnost (§§ 49 odstavec druhý, § 40 a 26 odstavec první cit. zák.). Poněvadž Kateřina H-ová k návrhu oprávněna nebyla a s jiné oprávněné strany návrh učiněn nebyl a důvodu, by Anna P-ová byla zbavena svéprávnosti z moci úřední, není, pokud se týče státního zástupce návrhu neučinil (§ 26, odstavec druhý cit. zák.), byla zbavena Anna P-ová svéprávnosti ať již úplně neb obmezeně (částečně) bez zákonného podkladu, a jest tudíž celé řízení zmatečným, k čemuž soud z moci úřední povinen jest přihlížeti (§ 16, § 2 odstavec první nesp. říz., § 56 zák. ze dne 28. června 1916, čís. 207 ř. zák.).

Čís. 1433.

Uschováním věcí příslušníkem Československého státu u plnomocníka Čs. státu v cizině jest založen poměr veřejnoprávní, patřící k příslušnosti zemského civilního soudu v Praze.

(Rozh. ze dne 24. ledna 1922, R I 66/22.)

Žalobce tvrdil v žalobě, že koncem února 1919 podnikl služební cestu z Bukurešti do Brna, kamž služebně byl přidělen, že byl v Budapešti nucen, maje mnoho zavazadel, odevzdati svoje sebou dopravované zbraně, tvořící jeho soukromý majetek, do úschovy u úřadu plnomocníka Čs. R. tamtéž a že ujednal výslovně s úředníkem této legace, jenž ony zbraně od něho převzal, že legace obstará úřední dopravu těchto předmětů do